

eines adj. comp. f. **रुधिरा** MBh. 7, 4645. VARĀH. BRH. S. 27, 5. KATHĀS. 26, 144. **रुधिराध्याय** Titel eines Abschnitts im KĀLIKĀ-P. Verz. d. Oxf. H. 78, a, No. 122. — b) **Saffran** TRIK. 3, 3, 367. H. an. MED. HĀR. 260. — c) N. pr. einer Stadt HARIV. 9823; vgl. **शोणितपुर**.

रुधिरान्त s. **रुधिराख्य**.

रुधिराख्य adj. blutbenannt, subst. Bez. eines best. Edelsteins VARĀH. BRH. S. 80, 4. GĀRUPA-P. 181 im ÇKDR. RATNAPARIKSHĀ 33. **रुधिरान्त** Verz. d. Oxf. H. 86, a, 14.

रुधिरानन n. Bez. einer der fünf rückläufigen Bewegungen des Mars VARĀH. BRH. S. 6, 4.

रुधिराध N. einer Hölle VP. 207. 209. so in beiden Ausgg., obgleich gesagt wird, dass der Name *whose wells are of blood* bedeute; dieses wäre aber **रुधिरान्ध**.

रुधिरामय m. = **रक्तपित** Blutsturz Suçr. 2, 473, 4.

रुधिराशन adj. von Blut sich nährend, Beiw. der Rākshasa R. 4, 32, 20. von Pfeilen R. GORR. 2, 20, 41.

रुधिराहारिन् adj. Blut ausspeidend; m. Bez. des 57sten Jahres im 60jährigen Jupitercyklus Verz. d. Oxf. H. 332, a, 7. — Vgl. **उद्धारिन्** in den Nachträgen.

1. **रुध्** रूप्यति (विमोहने) Duṭṭup. 26, 125. *Reissen* (im Leibe) haben: तासां गृध्ना रूप्यत्यैत् TBR. 2, 1, 4, 2. तस्य विषस्य न कश्चनामात् पश्चात्तो ऽरूप्यत् KĀTU. 23, 4. — Vgl. **लुप्**, *rumpere*.
— caus. **रोपयामि**, **अद्रूपत्** 1) *Reissen verursachen*: (विप) नामीमदो नाद्रूपः AV. 4, 6, 3. जतिवांसं न द्रूपः (so zu vermuthen) 7, 3, 5, 6; vgl. AV. PRĀT. 4, 86. — 2) *abbrechen*: यज्यायो ऽव्येदोपयेत्यस्तस्य TS. 2, 6, 8, 4. मा द्रूपाम यस्तस्य TBR. 3, 7, 5, 6. — Vgl. 1. **रोपण**.

2. **रुप्** nach dem Comm. so v. a. *Erde*: अये रूपं आरूपितं ज्वारु RV. 4, 3, 7. पाति प्रियं रूपं अयं पदं वे: 8. पञ्च पदानि रूपो अन्वरोक्तम् 10, 13, 3. **रुमेट** f. *Nebel, Dampf* ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

रुम 1) m. parox. N. pr. eines Mannes RV. 8, 4, 2. — 2) f. **रुमा** N. pr. a) einer Salzgrube H. 941. an. 2, 335. MED. m. 27. HALĀJ. 2, 14. LIA. I, 249, N. 3. **भव** adj. dort gewonnen (= **रौमक**) H. 942. — b) einer Frau des Affen Sugrīva H. an. MED. R. 4, 17, 28. 33, 37. 43. 33, 5. 33, 14.

रुमएवत् P. 8, 2, 12. m. N. pr. 1) eines Mannes: ज्येष्ठो जामदग्न्यो रुमएवात्राम नामतः MBh. 3, 11080 (S. 572). eines Sohnes Supratika's KATHĀS. 9, 44. 10, 213. 12, 37. 14, 34. 15, 4. 34, 114. **सरुमएवत्** adj. 14, 58. 13, 109 (wo **सरु** zu verbinden ist). 21, 3. — b) eines Berges P. 8, 2, 12, Sch.

रुमै UṆĀDIS. 2, 14. adj. = **अरुण** und **शोभन** UṆĀDIS.

रुह UṆĀDIS. 4, 103. m. 1) eine Hirschart AK. 2, 5, 10. TRIK. 3, 3, 368. H. 1293. an. 2, 449. MED. r. 80. HALĀJ. 2, 75. VS. 24, 27. 39. MBh. 2, 2520. 3, 1961. 2402. 15629. 5, 2314. 7, 3792. 8, 3337. 12, 7978. Spr. 3775. R. 2, 93, 2. R. GORR. 2, 114, 33. Suçr. 1, 204, 10. 21. RAGH. 9, 51. 72. VARĀH. BRH. S. 48, 76. 86, 38. 48. BHĀG. P. 3, 10, 20. 4, 6, 20. **रुक्त** Verz. d. Oxf. H. 98, a, 4. **नखधारिन्** (Kṛṣṇa) PAÑĀR. 4, 8, 35. **रुप्यत्** P. 2, 4, 12. VĀRTT. 1, Sch. ÇĀKJAMUNI als **रुह** Vāṇī zu H. 233. **रुह** am Ende eines comp. nach dem verglichenen Wesen gaṇa व्याघ्रादि zu P. 2, 1, 56. — 2) ein best. reissendes Thier, eine zur Erkl. von **रौरव** wohl nur erfundene Bed. BHĀG. P. 5, 26, 11. fg. *Hund* H. c. 180. —

3) ein best. Fruchtbaum gaṇa **रुहादि** zu P. 4, 3, 164. — 4) N. pr. a) eines Sohnes des Rshi Pramati und der Ghrīṭāki (einer Ap-saras) MBh. 1, 871. fg. 940. fgg. 13, 2004. KATHĀS. 14, 76. 28, 88. eines unter den Viçve Devās aufgeführten göttlichen Wesens, welches den Beinamen **रुषिपुत्र** führt, HARIV. 11343. eines der 7 Weisen unter Manu Sāvarṇi, mit dem patron. Kāçjapa, 434. — b) eines von der Durgā getödteten Dānava TRIK. H. an. MED. KATHĀS. 26, 144. 33, 171. 78, 90. 109, 101. Verz. d. Oxf. H. 39, a, 13. — c) einer Form Bhairava's Verz. d. Oxf. H. 23, b, N. 5. 230, a, 18. — Vgl. **महा**, **रौरव**, **रौरवक**.

रुहक m. N. pr. eines Fürsten HARIV. 739. fg. VP. 373. — Vgl. **रौरुकि**.

रुहर्त्ता (vom desid. von 1. **रुह्**) adj. zu zerstören fähig: शतं पुनै रु RV. 9, 48, 2.

रुहदिषु (vom desid. von 1. **रुह्**) adj. zu weinen im Begriff stehend, weinerlich gestimmt WEBER, RĀMAT. UP. 336. BHĀṬṬ. 7, 99.

रुहैरव s. u. **रुह** 4) c).

रुहमुण्ड m. N. pr. eines Berges, v. l. für **उरुमुण्ड** BURN. Intr. 378, N. 3.

रुहशीर्षन् adj. das Haupt vom **रुह** genannten Hirsche (d. h. eine Hornspitze) habend, von einem Pfeile RV. 6, 75, 15.

रुवण्य (von einem nicht vorhandenen **रुवण**, nom. act. von **रु**), **वण्यति** grobe oder kreischende Töne von sich geben: उपं भूय जरितुमी रुवण्यः आवापा वाचं कुविदङ्ग वेदत् RV. 8, 83, 12.

रुवण्य (von **रुवण्य**) adj. kreischend: आ वो रुवण्यमौशितो कुवध्यै घोषेव शंसमनुस्य नेशे RV. 1, 122, 5.

रुवैथ (von **रु**) UṆĀDIS. 3, 116. m. 1) das Brüllen des Stieres KĀTU. 36, 9. — 2) *Hund* UṆĀDIS.

रुव m. *Ricinus communis* (एरण्ड) RATNAM. 3. ÇĀRṆG. SĀMĀ. 1, 4, 18. = **रौरुण्ड** RĀĀN. im ÇKDR.

रुवुक m. *Ricinus communis* RATNAM. im ÇKDR. = **रौरुण्ड** RĀĀN. ebend. — Vgl. **उरुवुक**, **रुवुक**, **रुवुक**, **रुवुक**.

रुवुक m. *Ricinus communis* RATNAM. im ÇKDR. auch **रुवुक** (!) ebend.

रुप् s. 1. **रुप्** und 1. **रुशन्**.

रुशङ्कु m. N. pr. eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 343, a, 32. **नृशङ्कु** v. l. — Vgl. **रुशङ्कु**.

रुशत्पद्म adj. weisses Vieh —, weisse Herden habend RV. 5, 73, 9.

रुशद्गर्मि adj. weisswogig, lichtwogig RV. 1, 58, 4.

रुशङ्कु 1) adj. weisse Rinder habend RV. 5, 64, 7. — 2) m. N. pr. eines Mannes; so ist nämlich wohl für **रुशङ्कु**, **रुषङ्कु**, **रुषङ्कु**, **उषङ्कु**, **उषङ्कु**, **रुषङ्कु**, **रुषङ्कु** zu lesen.

रुशङ्ग 1) adj. einen lichtfarbigen Wagen habend. — 2) m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. 9, 23, 3.

रुशङ्कल adj. weisskalbig RV. 1, 113, 2.

रुशना f. N. pr. einer der Gattinnen Rudra's: धीर्धृती रुशना u. s. w. BHĀG. P. 3, 12, 13. धीर्धृतिरुशना od. Bomb., was richtiger ist, da nur 11 Namen erwartet werden.

1. **रुशन्** adj. (pflegt als partic. von **रुह्** betrachtet zu werden) licht, lichtfarbig, hell, weiss (vgl. λευκός), Gegenst. कृष्ण, श्याव. कृष्णमिर्क्त्या रुशद्भिर्वपुर्भिः RV. 1, 62, 8. 113, 2. 4, 7, 9. अर्चि 1, 48, 13. 92, 5. भानु 2.